[1981 ஏப்ரல் 14

126. கோரிக்கை எண். 10-பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறை பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1981-82 (தமிழ். ஆங்கிலம்).

127. 1980-81 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பால்வள நிறுவனத்தின் செயலாக்கம் பற்றிய ஆய்வுரை (தமிழ், ஆங்கிலம்).

128. கோரிக்கை எண். 22-கால்நடை பராமரிப்புப் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1981-82 (தமிழ், ஆங்கிலம்)

129. கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறை பற்றிய செயல் முறைத் திட்டம், 1981-82 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

130. தமிழ்நாடு இறைச்சி நிறுவனத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான பணிகள் பற்றிய அறிக்கை (தமிழ், ஆங்கிலம்).

131. தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வாடகை வண்டி (திருத்த) சட்டமுன் வடிவின் நகலும் இணைப்பும் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 35/1981).

132. தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவின் நகலும், இணைப்பும் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 37/1981).

இணைப்பு I.

[....41 ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க].

மானியக்கோரிக்கை எண் 6

பத்திரப்பதிவுத் துறையின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

பத்திரப் பதிவுத் துறை முக்கியமாக 1908 ஆம் ஆண்டு பத்திரப் பதிவு சட்டம் (மத்தியச் சட்டம்) செயல்படுவதை நிர்வகிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள போதிலும். பத்திரப் பதிவுத்துறைத் தலைவர் பிறப்பு-இறப்பு, திருமணங்களை பதிவு செய்யும் தலைமைப் பதிவாளராவும். சீட்டு நிதிகளின் இயக்குநராகவும் இருக்கிறார். 1-12—80 லிருந்து முத்திரைத்தாள் சட்டத்தின்படி—வருவாய் கட்டுப்பாட்டுத் தலைமை அதிகாரியாகவும் விளங்குகிறார்.

பத்திரப் பதிவுச் சட்டத்தின்படி பெரும்பாலும் சொத்துரிமை மாற்றம் குறித்த ஆவணங்களைப் பதிவுச் செயயும் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொளளப்பட்டுள்ளது. மேலும் இயங்காச் சொத்துக்கள் மீது உரிமை கோருபவருடைய உரிமைகளை நிலைநாட்டும் ஆவணங்களைப் பாதுகாக்கும பொறுப்பையும் இத்துறை நிறைவேற்றி வருகின்றது, அவ்வப்போது. பின்வரும் சட்டங்கள் செயல்படுவதை நிர்வகிக்கும் பணியும் பத்திரப் பதிவுத்துறையுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

1981 ஏப்ரல் 14]

1. இந்திய பங்குதாரர்கள் சட்டம்;

2. சங்கங்கள் பதிவுச் சட்டம்;

3. பிறப்பு-இறப்பு மற்றும் திருமணப் பதிவுச் சட்டங்கள், சிறப்பு திருமணச் சட்டம், கிறிஸ்துவத் திருமணச் சட்டம், பார்சி திருமணச் சட்டம், விவாகரத்துச் சட்டம்;

4. தமிழ்நாடு சீட்டு நிதிகள் சட்டம்; மற்றும்

5. வரதட்சணை ஒழிப்புச் சட்டம்;

இவையன்றி வருவாய்த்துறை வாரியம் நீக்கப்பட்டதன் காரணமாக, இந்திய முத்திரைத்தாள் சட்டம் செயல்படுவதை நிர்வகிக்கும் பணி பத்திரப் பதிவுத்துறையிடம் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது.

2. இத்துறையின் நிர்வாக அமைப்பு —(i) துறைத்தலைவர் பத்திரப் பதிவுத் துறைத்தலைவர் இத்துறையின் தலைவராவார். இவர் முத்திரைத்தாள் சட்டத்தின் தலைமைக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியுமாவார். மேலும், கூடுதல் தலைவர் ஒருவரும், சீட்டு நிதிக் கூடுதல் இயக்குநர் ஒருவரும், நேர்முக உதவியாளர் ஒருவரும் இவருக்கு உதவி புரிகின்றனர்.

(ii) பத்திரப் பதிவுத்துறை அதிகாரிகள் மற்றும் பணியாளர்கள் விவரம்.—

பத்திரப் பதிவுத்துறைத் தலைவர் (ஐ. ஏ. எஸ். பதவித் தரம்)	
பத்திரப் பதிவுத்துறை கூடுதல் தலைவர் ..	1
பத்திரப் பதிவுத்துறைத் தலைவரின் நேர்முக உதவியாளர்	1
சீட்டு நிதி கூடுதல் இயக்குநர் ..	1
பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்கள் ஆய்வாளர்கள் ..	7
மாவட்டப் பத்திரப் பதிவாளர்கள் ..	40
சீட்டு நிதி ஆய்வு அதிகாரி ..	1
சார்பதிவாளர்கள் ..	672
உதவியாளர்கள் ..	633
இளநிலை உதவியாளர்கள் ..	991
சுருக்கெழுத்து தட்டச்சர்கள் ..	3
தட்டச்சர்கள் ..	80
தற்காலிகப் பிரிவு எழுத்தர்கள் ..	617
ஆவண எழுத்தர்கள் ..	49
இளநிலை பதிவேடுகள் கட்டுவோர் ..	21
அடிப்படை பணியாளர்கள் ..	1126
இரவுக் காவலாள் ..	75

(iii) துணை பதிவுத்துறைத் தலைவர்கள்.—நிர்வாகத்தினை பரவலாக்கி, அதிகப்பயனுள்ளதாகச் செய்வதற்காக 1981–82 ஆம் ஆண்டில் சென்னை அல்லது வேலூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை மற்றும் கோயம்புத்தூர் ஆகிய நகரங்களை தலைமை யிடமாகக் கொண்டு, நான்கு மண்டல அலுவலகங்களை ஏற்படுத்தி பதிவுத்துறையினை சீரமைக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மண்டல அலுவலகமும் ஒரு துணைப்பதிவுத்துறைத் தலைவரின் கீழ் உரிய உதவிப் பணியாளர்களுடன் பணியாற்றும்.

(iv) பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்கள் ஆய்வாளர்கள்.—சென்னை, கடலூர், தஞ்சாவூர், மதுரை, திருநெல்வேலி, சேலம் மற்றும் கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் பத்திரப் பதிவு அலுவல கங்களின் ஆய்வாளர் அலுவலகங்கள் மொத்தம் ஏழு உள்ளன. ஒவ்வொரு அலுவலகத்தின் கீழும் ஐந்து அல்லது ஆறு பத்திரப் பதிவு மாவட்டங்கள் உள்ளன. 1981–82 ஆம் ஆண்டில் பதிவகங்களின் ஆய்வாளர் அலுவலகம் ஒன்றை உதவிப் பணியாளர்களுடன் ஏற்படுத்த கருதப்பட்டுள்ளது. இதன் பிறகு ஒவ்வொரு மண்டல அலுவலகத்தின் கீழ் இரண்டு பதிவகங்களின் ஆய்வாளர் அலுவலகங்கள் செயல்படும். சார் பதிவாளர் அலுவலகங்களைத் திடீரென ஆய்வு செய்தல் மாவட்ட அலுவல கங்களின் ஆண்டு தோறும் ஆய்வு ஆவணங்களில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ள சொத்துக்களின் மதிப்பைக் குறைத்து மதிப்பிடுதல் மற்றும் தவறான நடத்தை தொடர்பான புகார்கள் குறித்து விசாரணை நடத்துதல் முதலிய முக்கியப் பணிகளை இவர் கவனிக்கிறார். மேலும் சங்கங்களையும், சீட்டு நிதிக் கம்பெனி களையும் ஆய்வு செய்கிறார்.

(v) மாவட்டப் பதிவாளர்கள்.—மாநிலத்தில் 40 பத்திரப் பதிவு மாவட்டங்கள் உள்ளன அவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு மாவட்டப்பதிவாளரின் பொறுப்பில் உள்ளன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 9 முதற் 13 வரையிலான சார்பதிவாளர் அலுவலகங்கள் உள்ளன. மாவட்டப்பதிவாளர்கள், தம் பொறுப் பிலுள்ள மாவட்டங்களிலுள்ள சார்பதிவாளர் அலுவலகங் களையும் ஆண்டுதோறும் ஆய்வு செய்கின்றனர்; திடீர் ஆய்வு நடத்துகின்றனர்; மேலும் பொதுமக்களிடமிருந்து வரும் புகார் களையும், ஆவணங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சொத்துக்களின் மதிப்பைக் குறைத்து மதிப்பிடுதல் குறித்த புகார்களையும் விசாரணை செய்கின்றனர். மேலும் சார்பதிவாளர் ஆவணங் களைப் பதிவு செய்ய மறுத்துப் பிறப்பித்த ஆணைகளுக் கெதிராக வந்த மேல் முறையீடுகளையும் விசாரணை செய்கிறார். நிறுவனங்கள், சங்கங்கள், திருமணங்கள் ஆகியவற்றைப் பதிவு செய்யும் பதிவாளர்களும் இவர்களேயாவார். 1981-82 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் மேலும் இரு மாவட்டப் பதிவாளர் அலுவல கங்களை அமைக்க கருதப்பட்டுள்ளது.

1981 ஏப்ரல் 14]

(vi) சார் பதிவாளர் அலுவலகங்கள்.—இம்மாநிலத்தில் மாவட்டப் பதிவாளர்களின் பொறுப்பில் நடைபெறும் பத்திரப் பதிவுக்கிளை அலுவலகங்கள் 40 உட்பட தற்போது மொத்தம் 475 பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்கள் உள்ளன. பிற பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்கள், சார் பதிவாளர்களின் தலைமையில் நடைபெறுகின்றன. ஆவணங்கள், சீட்டுகள், திருமணங்கள் ஆகியவற்றைப் பதிவு செய்தல்; அவை தொடர்பான பதிவேடுகளை வைத்து வருதல் ஆகியவையே இப்பத்திரப்பதிவு அலுவலகங்களின் முக்கியப் பணிகளாகும்.

1981-82 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் மேலும் 15 சார் பதிவாளர் அலுவலகங்களை அமைக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

முன்னோடித் திட்டமாக 25 சார் பதிவாளர் அலுவலகங்களில், நீதித்துறை சார்பற்ற முத்திரைத்தாள்களும் நீதி மன்றக் கட்டணமாக அளிக்கப்படும் முத்திரைத்தாள்களும் விற்பனை செய்யப்பட்டன. 1980 ஆம் ஆண்டில், மேலும் 50 சார் பதிவாளர் அலுவலகங்களில் நீதித்துறை சார்பற்ற முத்திரைத் தாள்கள் விற்பனை செய்வதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. தற்போது 75 சார்பதிவாளர் அலுவலகங்களுக்கு நீதித்துறை சார்பற்ற முத்திரைத்தாள்கள் விற்கும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது; ஆயினும் பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்கள் (475) அனைத்துக்கும் நீதிமன்றக் கட்டணமாக அளிக்கப்படும் முத்திரை தாள்கள் விற்பனை செய்வதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(vii) தணிக்கை.—பத்திரப் பதிவுத்துறையில் மொத்தம் 22 துறைத் தணிக்கைப் பிரிவுகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு தணிக்கைப் பிரிவிலும் சார் பதிவாளர் (நிலை I) ஒருவர், உதவியாளர் ஒருவர், தட்டச்சர் ஒருவர் உள்ளனர். அவர்கள் பத்திரப்பதிவு அலுவலங்களின் கணக்குகளை தணிக்கை செய்கின்றனர்; மேலும் ஆவணங்களை மதிப்பிடுவதில் தனி கவனம் செலுத்துகின்றனர். இத் துணிக்கை பிரிவு பத்திரப்பதிவு அலுவலகங்கள் ஆய்வாளரின் மேற்பார்வையில் உள்ளது.

அண்மையில் 22 சார் நிலைப்பதிவாளர்கள் (நிலை I) மாவட்டப் பதிவாளர்களாக பதவித் தரம் உயர்த்தப் பட்டுள்ளனர்.

(viii) பத்திரப் பதிவுத்துறை வருவாய் ஈட்டும் துறையாகும், உரிய வருவாய் கிடைக்காமல் போவதைத் தடுக்கும் பொருட்டு இத்துறையில் இதற்கென முதல் நிலைத் தணிக்கைப் பிரிவு ஒன்றுள்ளது. இத்துறையின் வருவாய் வரவுகள் ஆண்டுதோறும் மாநிலக் கணக்குத்துறைத் தலைவரால் தணிக்கை செய்யப்படுகின்றன. பத்திரப் பதிவுத்துறைத் தலைவர் அலுவலகத்தில், நேர்முக உதவியாளராக முதுநிலை கணக்கு அதிகாரி ஒருவரை நியமிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

[1981 ஏப்ரல் 14

(IX) பத்திரப் பதிவுச் சட்டம்.—சீட்டு நிதிகள் சட்டம் முத்திரைத்தாள் சட்டம் முதலிய சட்டங்களை பதிவுத்துறை நிர்வகிப்பதால் பதிவுத்துறைத் தலைவரின் அலுவலகத்தில் துணைப் பதிவுத்துறைத் தலைவரின் பதவித் தரத்தில் சட்டத் தகுதியுடைய சட்ட அலுவலர் (Law Officer) ஒருவரைக் கொண்ட சட்டப்பிரிவு ஒன்றினை ஏற்படுத்தவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

(X) பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களில் பணிச்சுமை அதிகரித்து வருவதைமுன்னிட்டு மேலும் 50 இளநிலை உதவியாளர்களை நியமிக்க கருதப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டில் மேலும் 100 இரவுக் காவலர்களையும் நியமிக்க ஒப்புதலளிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

3. சீட்டு நிதிகள் நிர்வாகம்.—(i) தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு சீட்டு நிதிகள் சட்டம் 1—12—69 முதல் இம்மாநிலம் முழுவதிலும் செயலுக்கு வந்தது. பத்திரப் பதிவுத்துறை தலைவரே சீட்டு நிதி இயக்குநராவார். தலைமையிடத்தில் இவருக்கு உதவிபுரிய சீட்டுநிதிக் கூடுதல் இயக்குநர் ஒருவர் உள்ளார். மாவட்டப் பதிவாளர்கள், அவரவர்களுடைய அதிகார வரம்பில் சீட்டு நிதிகளை ஆய்வு செய்யும் அதிகாரிகளாக செயலாற்றுகின்றனர்; சார்பதிவாளர்கள் சீட்டு நிதிப் பதிவாளர்களாவர். தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு சீட்டு நிதிகள் சட்டம் செயல்படுவதை நிர்வகிப்பதற்கென்றே பணியாளர்களை நியமிப்பதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்விவரம் வருமாறு:

1. பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்கள் ஆய்வாளர் பதவித்தரத்தில் சீட்டு நிதிக்கூடுதல் இயக்குநர்.	1
2. மாவட்டப் பதிவாளர் பதவித்தரத்தில் சீட்டு நிதிகள் ஆய்வு அதிகாரி.	1
3. சார் பதிவாளர் (நிலை-II) பதவித் தரத்தில் சீட்டு நிதிப் பதிவாளர்கள்.	21
4. சீட்டு நிதித் தணிக்கையாளர்கள்.	10
5. சார் பதிவாளர் (நிலை-I) பதவித்தரத்தில் கண்காணிப்பாளர்.	1
6. சார் பதிவாளர் (நிலை-II)	1

இவையன்றி சீட்டுநிதிகள் சங்கங்கள் பதிவுப் பணிகளைக் கவனிப்பதில் மாவட்டப் பதிவாளருக்கு உதவி செய்யும்பொருட்டு 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்காலத்தில் 38 சார் பதிவாளர்கள் (நிலை—II) பதவிகளை ஏற்படுத்த அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

1981 ஏப்ரல் 14]

(ii) 1978–79 ஆம் ஆண்டு முடிவில், 16,214 சீட்டு நிதிக் கம்பெனிகள் இருந்தன; 1979–80 ஆம் ஆண்டு முடிவில் சீட்டு நிதிக் கம்பெனிகளின் எண்ணிக்கை 16,668 ஆக அதிகரித்துள்ளது. இந்த அதிகரிப்பு மிகவும் சொற்பமானவையே ஆகும். இதன் மூலம் கிடைத்த வருமானம் 1978–79 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் ரூ. 4.25 இலட்சமாகும். இது 1979–80 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் ரூ. 7.86 இலட்சமாக அதிகரித்தது. சீட்டு நிதிக் கம்பெனிகளின் முதலாட்கள் கொடுத்த பிணையவைப்புத் தொகையின் மதிப்பு ரூ. 13.03 கோடியிலிருந்து ரூ. 12.53 கோடியாகக் குறைந்துள்ளது.

(iii) 1979–80 ஆம் ஆண்டில் அனுமதிக்கப்படாத 41 சீட்டுகள் நடத்தப்பட்டதை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. 72 இனங்களில், முதலாளர்கள் குற்றவாளிகள் எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. ஏனைய குற்றங்கள் தொடர்பாக, நீதி மன்றங்களில் தாக்கல் செய்த 3,129 இனங்களில் 2,014 இனங்களில் குற்றவாளிகள் எனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு அபராதம் விதிக்கப்பட்டனர். வசூலிக்கப்பட்ட மொத்த அபராதத் தொகை ரூ. 81,450 ஆகும்.

(iv) மேம்பாடுகள்.—சீட்டில் சேர்ந்துள்ளவர்கள் தாங்கள் ஏலத்தில் எடுத்த தொகை கிடைக்க இயலாமை குறித்து அனுப்பிய புகார்கள் அரசுக்கு வரப்பெற்றன. சீட்டு நிதிகள் சட்டத்தின் நிர்வாகத்திலுள்ள குறைபாடுகளைக் களைவதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருவதுடன் அரசே சீட்டுகளை நடத்தவும், அதற்கான கழகம் ஒன்றை அமைக்கவும் அரசு கருதியுள்ளது. பொதுத் துறையின் சீட்டுகளை நடத்தும் பொருட்டு சீட்டு நிதிக் கழகம் ஒன்றை அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளது.

பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களை மேம்படுத்தல்.—(i) ஆவண அறைகளைக் கட்டுதல்/விரிவுபடுத்துதல்:—பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களில் வைத்து வரப்படுகின்ற ஆவணங்களை நிலையாகவும் நல்ல நிலையிலும் பராமரிக்க வேண்டும் என்ற அவசியத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் அரசு முழுமையாக அறிந்துள்ளது. முந்தைய ஆண்டில் இருந்தது போலவே இந்த ஆண்டிலும், சில பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களில் ஆவண அறைகளைக் கட்டுவதற்கு/விரிவுபடுத்துவதற்கு கருதப்பட்டுள்ளது.

(ii) அலமாரிகளை வாங்கஒப்புதல் அளித்தல்.—படிப்படியாக நிறைவேற்றப்படும் திட்டத்தின் கீழ் பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களில் நிலையான ஆவணங்களை வைத்து வருவதற்காக இரும்பு அலமாரிகளை வாங்குவதற்கு ஒப்புதல் அளிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதுவரையில் உள்பூட்டு வசதிகளுடன் கூடிய 13 அலமாரிகள் உட்பட 892 அலமாரிகள் வாங்க ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது 113 அலமாரிகளை வாங்குவதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

(iii) தொலைபேசி வசதிகள்.—தற்போது 21 மாவட்டப் பத்திரப் பதிவாளர்களின் அலுவலகங்களில் மட்டுமே தொலைபேசி வசதிகள் உள்ளன. 16 மாவட்டப் பத்திரப் பதிவாளர்களின் அலுவலகங்களுக்கும், தஞ்சாவூரிலுள்ள பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களின் ஆய்வாளர் அலுவலகம் ஒன்றிற்கும் தொலைபேசி வசதிகள் அளிப்பதற்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களின் ஆய்வாளர்களின் ஆறு அலுவலகங்களுக்குத் தொலைபேசி வசதிகளை அளிப்பதற்கும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இவ்வாண்டில் 3 மாவட்டப் பத்திரப் பதிவாளர்களின் அலுவலகங்களுக்கும் 10 சார் பதிவாளர்களின் அலுவலகங்களுக்கும் தொலைபேசி வசதிகளை செய்து கொடுக்கவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

(iv) மேசை நாற்காலிகள் வாங்குவதற்கு அனுமதியளித்தல்.—சார் பதிவாளர் அலுவலகங்களில் உள்ள மேசை, நாற்காலிகள் மிகவும் பழையவை. மேலும் பத்திரம் பதிவு செய்ய வரும் பொதுமக்கள் உட்காருவதற்குப் போதிய இடவசதிகள் இல்லை. எனவே, பொது மக்களும் பார்வையாளர்களும் உட்காருவதற்கு பெஞ்சுகள், நாற்காலிகள் முதலியவை வாங்குவதற்காக ரூ. 100,000-க்கு அனுமதியளிக்கக் கருதப் பட்டுள்ளது.

(v) அடிப்படைவசதிகள்.—பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்கள் அனைத்திற்கும் நீரடிக் கழிப்பிட வசதிகள் அளிக்கப்படவேண்டும் என்ற கொள்கையை அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. இதற்கென 1980-81 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 100,000 வகை செய்யப்பட்டது. அவ்வாறே 1981-82 ஆம் ஆண்டிலும் ரூ. 1,00,000-க்கு அனுமதியளிக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

(vi) மின் வசதி.—பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களுக்கு மின் விசிறிகள், குழல் விளக்குகள் ஆகிய வசதிகளைச் செய்யக் கருதப் பட்டுள்ளது.

பத்திரப் பதிவு நடைமுறையை மேம்படுத்துதல் :—பத்திரங்களைத் தாக்கல் செய்யும் புதிய முறை ஒன்று 1967 ஆம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்டது. இதனால், பத்திரங்களின் நகலை பத்திரம் பதிவு செய்ய வருபவர்களே தயாரித்து; பதிவு செய்வதற்கு மூலப் பத்திரங்களுடன் கொடுக்க வேண்டும். சம்பந்தப் பட்ட அலுவலகத்தைப் பொறுத்தவரையில் முறையாக உரிமம் வைத்துள்ளவர்கள் மட்டுமே அந்த அலுவலகத்தில் பதிவு செய்வதற்குரிய பத்திரங்களின் நகலை எழுத வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு பத்திர நகல் எழுதுவோர் உரிமம் விதிகள் இயற்றப்பட்டன. இது வரையில் 18,500 உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டன.

ஆனால், அத்தகைய விதிகள் எதுவும் பதிவு செய்ய வரும் பத்திரங்களை எழுதுவோர்களுக்காக இயற்றப்படவில்லை.

1981 ஏப்ரல் 14]

தற்போது பத்திரம் எழுதுவோருக்குச் சில தகுதிகளை வரையறுக்க முடிவுசெய்யப்பட்டுள்ளதோடு பத்திரம் எழுதுவோருக்கு உரிமங்கள் வழங்குவதற்காக 1908 ஆம் ஆண்டு பத்திரப் பதிவுச் சட்டம் அண்மையில் திருத்தப்பட்டுள்ளது.

6. வருவாய்.—பத்திரப் பதிவுக்காகத் தாக்கல் செய்யப்படும் பத்திரங்கள் மீது விதிக்கப்படுகின்ற முத்திரைத்தாள் கட்டணம், பதிவுக்கட்டணங்கள், பத்திரங்களைத் தேடுவதற்கான கட்டணங்கள் முதலியவை இத்துறையின் முக்கிய வருவாய் வாயிலாகும். கட்டண வீத அட்டவணையை பத்திரப்பதிவுச் சட்டத்தின் 78 ஆம் பிரிவின்கீழ் அரசு அண்மையில் மாற்றியமைத்துள்ளது. முத்திரைத்தாள் கட்டணம் பதிவுக் கட்டணங்களும் சொத்துக்களின் அங்காடி மதிப்பை யொட்டி விதிக்கப்படுகின்றன.

அங்காடி மதிப்பை எளிதில் மதிப்பீடு செய்யும் வகையில் 1974 ஆம் ஆண்டில் சொத்துக்களின் அங்காடி மதிப்பைக் காட்டும் வழிகாட்டியாக இருப்பதற்கான பதிவேடுகள் தயாரிக்கப்பட்டு. பத்திரப்பதிவு அலுவலகங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. நிலங்களின் மதிப்புகள் கணிசமாக உயர்ந்துள்ளதால் கட்டண வீதங்களைத் திருத்தியமைக்க அவசியமேற்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு திருத்தியமைக்கும் பணி நடந்தேறி வருகிறது; இது 31-8-81க்குள் முடிவடைந்துவிடும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவே 1981-82 ஆம் ஆண்டில் இத்துறையின் வருவாய் கணிசமான அளவுக்கு அதிகரிக்கும் இத்துறைக்கு சீட்டு நடத்தும் கம்பெனிகளிடமிருந்து, துணை விதிகளைப் பதிவு செய்தல், பத்திரங்களைத் தாக்கல் செய்தல், ஆகியவற்றிற்கான கட்டணங்கள், துணிக்கைக் கட்டணங்கள் முதலிய சிறு அளவிலான வருவாயும் கிடைக்கிறது. 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கு சுமார் ரூ. 13 இலட்சம் வருவாய் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஏனையச் சட்டங்களைப் பொறுத்தவரையிலான வருமாய் பின் வருமாறு :—

1. சங்கங்கள் பதிவுச் சட்டம் ரூ. 1.28 இலட்சம்.
2. இந்தியப் பங்குதாரர்கள் சட்டம் ரூ. 0.85 இலட்சம்.
3. பிறப்பு-இறப்பு திருமணச் சட்டங்கள் ரூ 0.19 இலட்சம்.
4. இந்து திருமணச் சட்டம் ரூ. 0.32 இலட்சம்.
5. சிறப்புத் திருமணச் சட்டம் ரூ. 0.05 இலட்சம்.

1979-80 ஆம் ஆண்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட பத்திரங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 10,26,706 ஆகும். 1980-81 ஆம் ஆண்டில் 1-4-1980 முதல் 1980 டிசம்பர் வரையில் பதிவு செயயப்பட்ட பத்திரங்களின் எண்ணிக்கை 8,06,741 ஆகும்.

7. பதிவுக் கட்டணத்தைத் தள்ளுபடி செய்து 1980-81 ஆம் ஆண்டில் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணை.—ஆதித் திராவிடர்கள் பழங்குடியினர் நடத்தும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் ஏனைய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நடத்தும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் கடன் பெறுவதற்குப் பத்திரப பதிவுச் சட்டத்தின் கீழ் செலுத்த

[1981 ஏப்ரல் 14

தக்க முழுக் கட்டணத்தையும் முறையே முழுச் சலுகையாகவும் அரைக் கட்டணச் சலுகையாகவும் செலுத்தலாம் என ஒவ்வொரு ஆண்டும் அரசு அறிவிக்கை வெளியிடுவதன் மூலம் தள்ளுபடி செய்துள்ளது. இத்திட்டம் 1-7-1980-லிருந்து மறு உத்தரவு வரை தொடர்ந்து இருக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

8. வரவு-செலவு;—1976-77 ஆம் ஆண்டு முதல் இத்துறையின் வரவு-செலவு குறித்த விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.—

ஆண்டு.	வரவு.	செலவு.
(ரூபாய் இலட்சத்தில் முத்திரை தீர்வை தவிர்த்து).		
1976-77	325·27	198·06
1977-78	359·26	213·85
1978-79	537·84	234.40
1979-80	568·27	265·00
1980-81	528·08 (1980 டிசம்பர் வரையில்.)	198·08 (1980 நவம்பர் வரையில்.)

இணைப்பு II

[41ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

பால்வளத்துறை கோரிக்கை எண். 10

கொள்கை விளக்கம்

மனித உணவில் பால் ஒரு முக்கியமான சத்துள்ள உணவாக இருக்கிறது. பால் வர்த்தகம் கிராமப் புறங்களில் ஒரு துணைத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ளது. கிராமியப் பெண்கள் தங்களுடைய குடும்ப வருமானத்தைப் பெருக்கும் பொருட்டு கால் நடைகளை வைத்து உழைக்கின்றனர். நகரப் பகுதிகளின் வளர்ச்சியைக் கண்டு இடைத் தரகர்கள் கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து பாலை குறைந்த விலையில் கொள்முதல் செய்து அதனை நகர்ப்பகுதிகளுக்குக் கொண்டு வந்து அதிக விலையில் விற்க ஆரம்பித்தனர். இதனால் பால் உற்பத்தியாளரோ அல்லது நுகர்வரோ பயனடைவதில்லை. இடைத் தரகர்கள் மட்டும் ஒழுங்காக அமையாத பால்பண்ணை செய்வினையின் பலன்களை அனுபவித்தனர். ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பால் உற்பத்தியின் வருகையால் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட முறையில் முழுமையான மாற்றம் எற்பட்டது. இடைத்தரகர்களால் செய்யப்பட்டு வந்த பணி கிராமிய உற்பத்தியாளர் சங்கத்தினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது, பால் உற்பத்தியாளர்களின் நலனைக் காப்பதே கிராமிய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவு சங்கத்தின் தலையாய கடமையாகும். இதே